

Narva ja elämän muita asioita

Kirsi Vimparin lähettikirje 5 / 17.10.2018

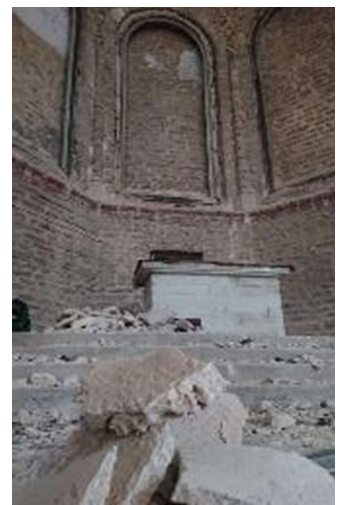

Syyskuun lopulla oli aika suunnata Narvaan, Neljän Tuulen Ristivaellukselle kutsumaan ihmisiä Kirkkojen päiville, palvelemaan erilaisissa tehtävissä ja ylipäänsä kohtaamaan ihmisiä. Tämän kirjeen sivut ovat pääosin täynnä kuvia Narvasta, siitä sukeutui niin hieno ja merkittävä viikko. Täytyy myöntää, että minulla oli kovat epäilykset. Narvalla on Virossa huono maine, se on lähes täysin venäjänkielinen ja melko villiltä meno välillä kyllä kuulostaa. Mutta ennakkoluulot saivat kyytiä.

Tänäkin vuonna palettia piti kasassa ja pyöritteli Kansanlähetyksen konkarilähetä Kirsti Malmi, ja isoksi avuksi oli myös Rossin Liisa meiltä Sley'n läheteistä. Narvan seurakunta meni konkurssiin pari vuotta sitten erinäisistä syistä johtuen, ja seurakunta on pitänyt perustaa uudestaan ja on edelleen heikoissa kantimissa. Suureksi osaksi siitä johtuen Kirkkojen päiviä oli alusta lähtien rakennettu hyvin ekumeenisiksi. Erityistä oli, että ensimmäistä kertaa tällaisessa yhteistyössä oli mukana myös Moskovan patriarkaattiin kuuluva ortodoksis seurakunta.

Yksi suuri jännitysmomentti oli, että saako rakennusporukka kirkkosalin pelastuslaitoksenkin mielestä tarpeeksi turvalliseen kuntoon ennen Kirkkojen päivien tilaisuuksia. Alta voi hieman katsoa, miltä siellä näytti saapuessamme paikalle viikkoa aiemmin. Katosta naputeltiin vaarallisia osia alas, ja näytti melko toivottomalta saada kirkkosali viikossa käyttöön.

Edellisten vuosien tapaan mukana oli virolaisia, suomalaisia ja venäläisiä. Narvan Aleksanterin kirkon torni valmistui vuonna 2008, ja saimme käyttää kuudennen kerroksen tilaa päämajanamme. Hissillä tuli ajeltua kerta jos toinenkin ylös ja alas. Jos olet lueskellut aiempien vuosien kirjeitä, saatat löytää heti tuttuja kasvoja. Viimevuotinen nuorimmaisemme Malvina oli edelleen nuorin, mutta nyt ehtiväinen parivuotias.

Meidän tehtävämme oli siis kutsua ihmisiä mukaan Kirkkojen päiville, siivota Aleksanterin kirkko juhlaikuntoon ja toki olla käytettävissä ja keskusteluissa ilosanoman tiimoilta. Koko viikko olikin erityinen, monet asiat järjestivät ihmeellisesti, kaikille löytyi yöpaikat, saimme yltäkyllin ruokalahjoituksia niin meidän porukan kuin osaksi muidenkin ruokkimiseen, hyvin monet olivat positiivisin mielin juttusilla, kun olimme puistossa, promenadilla tai kaupungilla tarjoamassa nokipannukahvia ja -teetä ja ristin mallisia heijastimia. Monessa tilanteessa Jumalan johdatus näkyi konkreettisina rukousvastauksina tai vaikka kohtaamisten puheenaiheissa. Näistä riittää kiitosta ja iloa pitkään.

Heijastimia jaoimme ensimmäistä kertaa viime vuonna, silloin oli sydämen muotoinen, jossa oli Uskonpuhdistuksen juhluvuoden logo ja pieni teksti. Se oli niin hyvä asia jaettavaksi ja puheenaihe ihmisten kanssa, että idea kehittyi ja kasvoi tälle vuodelle. Ristin muotoisia heijastimia jaettiin lopulta yli 2000 kappaletta. Niissä on teksti "sinun puolestasi" viroksi ja venäjäksi. Tässäkin on yksi jatkorukousaihe, pyytää Jumalan siunausta ja varjelusta jokaiselle, jolla on meidän jakamamme ja hänen vastaanottamansa ristiheijastin.

Tämän aktion kohtaamiset sijoittuvat myös aktiolaisten välille. Minua puhutteli erityisesti lyhyt ajatustenvaihto Venäjän porukan Elenan kanssa, hän osaa englantia

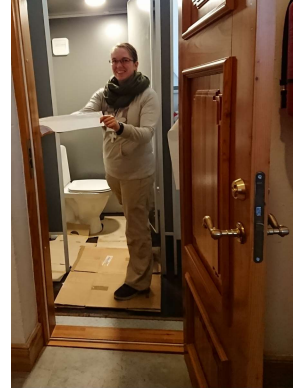

sen verran että saimme kommunikoidua. Hän on ammatiltaan muusikko, ja aktiiviikön tapahtumista yksi oli hänen ja Virossa asuvan marilaisen Annan konsertti Aleksanterin kirkon tornin kirkkotilassa. Annoin jälkeenpäin palautetta kauniista konsertista, ja Elena kertoi, kuinka hänen unelmansa lapsuudesta saakka saa nyt toteutua. Hänen unelmansa on ollut ja on, että Jumala voisi käyttää häntä musiikin kautta evankeliumin kertomiseen. Ja kauniisti Elena käyttäikin lahjojaan tämän ihanan unelman toteuttamiseen.

Narvasta löytyy valokuvaukseen houkuttava patsas, ei taida olla kovin montaa meidänkään porukasta joka ei ottanut yhteiskuvaa narvalaisen Paul Keresen kanssa. Hän oli aikoinaan useana vuonna Neuvostoliiton shakkimestari, ja myös kovassa kansainvälisessä maineessa. Hän sai paljon pelikavereita ja neuvoja, ja Kirsti tarjosi hänelle myös hieman piparminttuteetä.

Yhdestä asiasta täytyy vielä välttämättä mainita, eli Aleksanterin kirkon vessasta. Suurimman osan aktioajasta käytimme kirkkosalin ja sakastin väliseen käytävään sijoitettua biokuivakäymälää, joka oli siirrettävän ja huojuvan, tosin hyvin kauniin sermin takana. Liisa lakkaili pitkin viikkoa vastarakennetun tavallisen vessan vanerilattiaa, ja siitä lakkailusta ja muusta kasvoi viikon aikana meitä ilahduttava prosessi, että kun vihdoin paria päivää ennen Kirkkojen päiviä saimme varsinaisen vessan käyttöön, pidimme kunnan avajaiset. Kuvassa Liisa leikkaamassa vessapaperinauhaa juhlallisessa avajaisseremoniassa. Myös juokseva vesi saatiin torniin, tosin jo samana päivänä kuin aktiota aloitimme, ja oli taas monta syytä iloita tavallisessa arjessa niin itsestään selvistä asioista. Meillä on vessa! Meillä on hanasta tulevaa vettä!

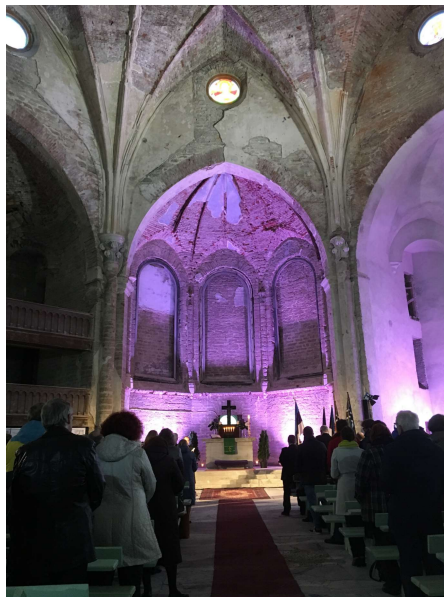

Lähdin Narvasta ennen Kirkkojen päiviä takaisin Tarttoon muiden työkuvioiden pariin. Lähtiessä Aleksanterin kirkon suomenkielisestä työstä vastaava Inkerin kirkon pappi Vladimir (joka toki tekee töitä myös venäjäksi ja viroksi), joka oli kanssamme aktiivisesti koko viikon ja käytännössä vastasi seurakunnan puolesta kuvioista, antoi minun soittaa Aleksanterin kirkon suurta kelloa. Olen Suomessa tuntion ominaisuudessa soitellut usean kirkon kelloja, mutta se on paljon tylsempää, kun painellaan vain automatiikasta oikeita nappeja. Aleksanterin kirkossa on myös manuaalisoittomahdollisuus, ja oli ilo kajauttaa kirkonkellot sopivasti oman osan päätteeksi ennen kotiinlähtöä.

Suurin osa väestä jäi vielä jatkamaan suurta siivousurakkaa, ja sain Tarttoon kuvia ja viestejä hommien etenemisestä. Facebookista voi edelleen käydä katsomassa monia kuvia ja videoita koko kymmenen päivän ajalta <https://www.facebook.com/neljatuuleristirannak/>

Kaiken palautteen mukaan Kirkkojen päivät onnistuivat hyvin. Jumala abiga, kuten Virossa usein sanotaan. Jumala abiga, Jumalan avulla, sitä mekin toistelimme koko aktion ajan. Ei mitään tuollaista tehdä oikeasti omin voimin, tai se ei ainakaan kannata oikeaa hedelmää. Jumalan avulla, ainoastaan Jumalan avulla, saamme, voimme ja pystymme. Alla muutama kuva hieman parempikuntoisesta Aleksanterin kirkon kirkkosalista.

Syyskuun viimeinen viikonloppu Tartossa oli harvinaisen reipastahtinen. Paavalin nuortenpäiville saapui vajaa neljäkymmentä nuorta Virossa ja Suomesta. Koska maisteriopintojeni kontaktiviikonloppu oli tuolloin, pääsin olemaan nuorten kanssa harvinaisen vähän, perjantai- ja lauantai-illat ja lauantaina kävin pitämässä aamuhartauden ja hieman tutustumista. Läheteistämme Joonas oli tulokkaamassa koko lauantain, ja sunnuntain jumalanpalveluksen saarnan sain pyynnöstä etukäteen Kristjan Luhametsalta tulkittavaksi, että suomalaiset pysyvät mukavammin messussa mukana. Palaute päivistä oli oikein hyvää, sain käyttöön myös tämän komean yhteiskuvan nuortenpäivien väestä, kun olivat lauantaina tutustumassa Tarton keskustaan. Kuva on sopivasti yliopiston päärakennuksen edestä.

Muista kuvioista on monta hyvää asiaa kerrottavana. Opiskelijatyö etenee pikkuhiljaa, edelleen meitä on pieni joukko mutta muutama uusi on kutsuttuna löytänyt tiensä opiskelijailtoihin. Tämä on esirukoushaaste erityisesti Evankelisille Opiskelijoille, joiden nimikkolähetti myös olen. Rukoilkaa Tarton kristillisen opiskelijatyön puolesta!

Kaksi viikkoa sitten lauantaina kokoontuimme ensimmäistä kertaa todella moneen vuoteen Vörossa pyhäkouluun. Suuri ilonaihe! Aloittelimme perhejumalanpalveluksella, jonne tuli kyllä lapsia mutta harmi kyllä ei yhtään vanhempia. Mutta sekin on rukousaihe, että perheet tulisivat mukaan seurakuntaan. Se, että saamme lasten kanssa kokoontua pyhäkouluun joka toinen viikko on valtavan hieno asia. Pyhäkoulusta vastaa paikallinen Karin, ja tuen ja auttelen häntä nyt ainakin alkuvaiheessa. Toivottavasti saisimme paikallisista yhden tai pari aikuista myös mukaan vastuutiimiin. Kirjoitan seuraavassa kirjeessä pyhäkoulu-, nuoriso- ja opiskelijakuviosta lisää.

Minä kirjoitan teille, lapseni: synnit on annettu teille anteeksi hänen nimensä tähden.
Joh. 2:12

Eilen opiskelijaillassa jaoin tämän raamatunkohdan muiden kanssa ennen iltarukousta. Me olemme kaikki lapsia, Jumalan lapsia, joille on tärkeää kerrottavaa: synnit on annettu anteeksi. Jokaisen lapsen jokainen synti. Ja miksi? Hänen nimensä tähden. Hänen nimensä on Jeesus. Jeesuksen nimen tähden minä saan kaikki syntini, rikkomukseni, pahat ajatukseni, anteeksi. Sinä saat, joka ikisen syntisi, rikkomuksesi, pahan ajatuksesi, anteeksi. Jeesuksen tähden. Ne on jo annettu anteeksi. Siksi me saamme elää rauhassa, rauhassa Jumalan kanssa. Elämä on täynnä pienien ja suurien ilojen lisäksi murhetta, vaivaa, surua, tuskaa. Kaiken keskellä meillä saa olla sydämessä Jumalan rauha, joka annetaan meille syntien anteeksiantamuksen kautta.

Siunattua syksyä Sinulle toivottaa

Kirsi

sähköposti: [kirsi.vimpari\(at\)sley.fi](mailto:kirsi.vimpari(at)sley.fi)

internet: <https://www.taivaallinenlahja.fi/kirsi-vimpari-virossa>

instagram: [kirsivimpari](https://www.instagram.com/kirsivimpari)

En malta jättää laittamatta tätä iloista yhteiskuvaa vielä loppuun. Liisa, Kirsti, Malvina ja minä. Narvassa näimme paljon vaivaa ja ympäröiväitä päiviä, ja suuren osan ajasta meillä oli myös hirveän kivaa.

Ja vielä ps. Sley'n uusi rukouskalenteri ilmestyy loka-marraskuun vaihteessa, ja postitetaan sekä kirjepostin että sähköisen kirjeen saajille lähetyksen kautta viitenumeron kera. Jos jätät ilman postia tai haluat useampia rukouskalentereita, ota yhteyttä Sinikka Ahvenaiseen, sinikka.ahvenainen@sley.fi, puh. 050 3484 645. Olethan myös muistanut päivittää muuttuneet yhteystietosi?

Rukous- ja kiitosaiheita:

- Kiitos hienosti menneistä Neljän Tuulen Ristivaelluksesta ja Kirkkopäivistä Narvassa. Rukoilemme Narvan seudulle herätystä ja Jumalan varjelusta.
- Kiitämme uudesta pyhäkoulun alusta Võrussa. Rukoilemme jokaisen lapsen puolesta, ja rukoilemme siunausta ja johdatusta pyhäkoulusta vastaavalle Karinille.
- Kiitämme opiskelumahdollisuudesta. Rukoilemme johdatusta ja voimia kaikkiin tilanteisiin.
- Rukoilemme Tarton kristillisen opiskelijatyön puolesta, että Jumala kutsuisi uusia ihmisiä. Rukoilemme siunausta ja varjelusta marraskuun koulutukselle Saksassa.
- Pyydämme terveyttä ja jaksamista kaikkeen tarvittavaan.
- Rukoilemme Maata Näkyvissä -festareiden puolesta.
- Rukoilemme lapsi- ja nuorisotyön puolesta Virossa.

Tukesi tekee mahdolliseksi työn jatkamisen ja etenemisen sinne, missä Kristusta ei vielä tunneta. On hienoa, jos voisit säännöllisesti tukea Kirsi Vimparin työtä sinulle sopivalla summalla.

Lähetyskannatus Kirsi Vimparin työn tukemiseksi

Sley'n tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumerollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Slestä Anna Poukalta puh. 09 251 39 220 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Kirsi Vimparin rengas + oma kotiseurakuntasi

Kiitos tuestasi. Jumala lahjasi siunatkoon.

Jos yhteystietosi muuttuvat, ilmoitathan muutoksesta Sley/Sinikka Ahvenainen, PL 184, 00181, Helsinki, tai puh. 050 3484 645 tai sinikka.ahvenainen@sley.fi

Keräyslupa 2017-2021: RA/2017/100